

3. Teknik ve Bilimsel Etkinlikler

3.1. Türkiye İnşaat Mühendisliği XVII. Teknik Kongre ve Sergisi

38. Dönemde çalışmaları başlatılıp büyük ölçüde tamamlanan Teknik Kongre 39. Dönemde yapılmıştır.

Türkiye İnşaat Mühendisliği XVII. Teknik Kongre ve Sergisi Sonuç Bildirgesi

TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası tarafından 1962 yılından itibaren gerçekleştirilmekte olan Türkiye İnşaat Mühendisliği Teknik Kongre ve Sergisi etkinliklerinin on yedincisi, 14-15-16-17 Nisan 2004 tarihlerinde Yıldız Teknik Üniversitesi Kongre Salonlarında düzenlenmiştir.

Gelenekselleşmiş bir mesleki topluşma olarak nitelendirilebilecek Teknik Kongre kapsamı, önceki Kongrelerde başlatılan uygulamaları ileriye taşımak, yeni açılımlar getirerek bu yeniliklerin sürekliliğini sağlamak, mesleki kuşakları bir araya getirmek, ulusal inşaat mühendisliği perspektifini uluslararası platformlara ulaştırmak amaçları doğrultusunda genişletilmiştir.

XVII. Teknik Kongre ve Sergisi etkinlikleri, 12 Nisan 2004 günü saat 10:30'da Anıt Kabir'e çelenk konması ve saygı duruşunda bulunulması ile başlamıştır. 14 Nisan 2004 tarihinde düzenlenen Dr. Erhan Karaesmen yürütücülüğündeki "Geçmişten Günümüze İnşaat Mühendisliği / İstanbul Teknik Gezisi" kapsamında, geziler gerçekleştirilmiştir.

15 Nisan 2004 günü, Kongre Yürütme Kurulu Başkanı Prof. Ayşen Ergin, İnşaat Mühendisleri Odası Başkanı Taner Yüzgeç, Yıldız Teknik Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Bölüm Başkanı Prof. Yalçın Yüksel, Yıldız Teknik Üniversitesi Rektörü Prof. Ayhan Alkış, Bayındırlık Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Mahmut Küçük açılış konuşmaları ile Kongre'nin önemine ve mesleki dayanışmaya dikkat çekmişlerdir. Açılış konuşmalarını takiben, Kongre davetli konuşmacısı olarak Vahan Tanal, 2023: Batırma Tüp Tüneller ve Diğer Altyapılar için Sürdürülebilir Mühendislik konulu konuşmasını gerçekleştirmiştir.

Açılış seremonisi ardından, Professional Recognition & Vision / Mesleki Tanınırlık ve Vizyon başlıklı ilk panel, Sezer Ergin başkanlığında gerçekleştirilmiştir. Avrupa'da Profesyonel Tanınırlık -Bologna Deklerasyonu ve AB Direktifi konulu konuşması ile Prof. Carsten Ahrens, Profesyonel Tanınırlık konulu konuşması ile Brian Crossley, ASCE'in Önümüzdeki 20 Yıla Yönelik İnşaat Mühendisliği Vizyonu konulu konuşması ile Dr. Gamal Elsaed, İnşaat Mühendisliğinin Gelişimi İçin İleriye Dönük Senaryolar konulu konuşması ile Prof. Jose Medem panelist olarak katılımda bulunmuşlardır.

15 Nisan 2004 tarihinde gerçekleştirilen diğer bir panel, Prof. Güney Özcebe başkanlığında yürütülen Kentsel Deprem Güvenliği Sağlanması: Tanı, Karar, İyileştirme başlıklı panel olmuştur. İki oturumda düzenlenen panele, Yapıların Onarımı ve Güçlendirilmesi konulu konuşması ile Prof. Uğur Ersoy, Yapı Stoklarının Deprem Dayanımı Değerlendirme Yöntemleri: Sokak Taraması konulu konuşması ile Prof. Haluk Sucuoğlu, İstanbul Deprem Master Planı: Mevcut Durum Tesbiti konulu konuşması ile Prof. Mustafa Erdik, İstanbul Deprem Master Planı (İDMP) Çerçevesinde Yapısal Güçlendirme konulu konuşması ile Prof. Zekeriya Polat, İstanbul Deprem Master Planı: Risk Yönetimi ve Yerleşim Yerlerinde Deprem Güvenliğinin Sağlanması konulu konuşması ile Prof. Nuran Zeren Gülersoy, İstanbul'un Depremine Hazırlanması Kapsamında Yerel Eylem Planı ve Zeytinburnu Pilot Projesi konulu konuşması ile Lütfü Altun katılımında bulunmuşlardır.

Teknik Kongre kapsamında toplam 181 adet bildiri başvurusu alınmıştır. Bu bildirilerden 119 adet bildirin Kongre yayınlarında yer alışı, bilimsel gelişim açısından gurur verici bir kaynak oluşumuna yol açmıştır. Kongre programı çerçevesinde, farklı uygulamaların kazanılarak, bilimsel araştırmaların tüm sektör konuları ve dalları ile desteklenmesini öngören bir program oluşturulmuştur. Bu program akışında, bildiri sunumları önceki programlara kıyasla daha az sayıda tutularak, inşaat mühendisliği konu ve sorunlarına panel içerikleri dahilinde daha geniş yer verilmesi planlanmıştır.

Bu program dahilinde, 16 ve 17 Nisan tarihlerinde toplam altı adet paralel oturumda ana bilim dallarına ait bildiri sunuşları gerçekleştirilmiş ve 36 adet bildiri sunuşu yapılmıştır.

16 Nisan tarihli bildiri sunuşlarını takiben, Prof. Altay Birand yürütücülüğünde İnşaat Sektörünün Bugünü ve Sorunları başlıklı panel gerçekleştirilmiştir. Panel kapsamında, İnşaat Sektörü Yurt Dışı Uygulamaları ve Sorunları konulu konuşması ile Cihan Candemir, Yap-İşlet-Devret Yaklaşımı ve Proje Paketlerinin Oluşturulmasındaki Sorunlar konulu konuşması ile Sezer Ergin, Kamu İhale

Yasasının Etkileri, Özel Sektör-Kamu İlişkileri konulu konuşması ile Şahin Gürün, İnşaat Sektöründe Projelendirme, Yapım Planlanması, Yapım Teknolojilerindeki Yenilikler ve Bunların Uygulanma Durumu konulu konuşması ile Ümit Özdemir, İnşaat Sektörü ve Yabancı Yatırımlar konulu konuşması ile Süreyya Yücel Özden katılımında bulunmuşlardır.

2023 Penceresinden İnşaat Mühendisliği Vizyonu başlıklı panel, Prof. Kutay Özyayın tarafından 16 Nisan günü program akışında gerçekleştirilmiştir. Panel kapsamında, Bilgi Toplumuna Doğru Yürüyüşte İnşaat Mühendisinin Yeri konulu konuşması ile Prof. Nuray Aydınöğlü, 2023 Penceresinden İnşaat Mühendisliği Vizyonu Teknoloji Öngörüsü Çalışmalarının İlke ve Gerekliliği ile Türk İnşaat Mühendisliği Açısından 2023'e Yönelik Teknoloji Öngörüsü konulu konuşması ile Ender Arkun, 2023 Penceresinden İnşaat Mühendisliği Vizyonu - Kalite Yönetim Sistemleri konulu konuşması ile Emre Çamlıbel, Türkiye'de İnşaat Mühendisliği'nin Gelişimi ve Mevcut Durum, Dünya'daki Yeni Gelişmeler ve Yönelmeler konulu konuşması ile Uğur Dinçer, Kamu Yönetimleri, Mahalli İdareler, Büyük İnşaat Şirketleri Penceresinden İnşaat Mühendisliği ve Tasarım Hizmetleri konulu konuşması ile Altok Kurşun katılımında bulunmuşlardır.

16 Nisan günü programı dahilinde, Osman Özkan yürütücülüğünde İnşaat Sektörüne Ait Yasa ve Düzenlemeler başlıklı panel gerçekleştirilmiştir. Panel kapsamında, Türk Devlet İhale Kanunu'na Teknik Müşavirlik Sektörü Açısından Bakış konulu konuşması ile Fatma Çölaşan, İnşaat Sektörüne Ait Yasa ve Düzenlemeler konulu konuşması ile Şükrü Koçoğlu, Nizamnamenin 4734 Sayılı Kamu İhale Yasasına konulu konuşması ile Nejat Ünlü, Ülkemizdeki Yapı Denetim Sistemi Üzerine konulu konuşması ile Taner Yüzgeç katılımında bulunmuşlardır.

17 Nisan tarihli üç paralel oturumda gerçekleşen bildiri sunuşlarını takiben, Prof. Uğur Ersoy

yürütücülüğünde İnşaat Mühendisliği Eğitimi başlıklı panel gerçekleştirilmiştir. Panel kapsamında İnşaat Mühendisliği Eğitimi konulu konuşması ile Prof. Sumru Pala, Mühendislik Nereye Gidiyor? Mühendislik Eğitimi Nereye Gitmeli? konulu konuşması ile Prof. Tuğrul Tankut, Eğitim Sisteminde Verim konulu konuşması ile Prof. Vedat Yerlici katılımında bulunmuşlardır. Mevcut inşaat mühendisliği sistemi üzerine belirtilen görüşler doğrultusunda, uygulama eksiklikleri ve genel görüş değişimleri belirtilmiştir. Uluslararası örneklerin de ışığında eğitim sistemine getirilmesi öngörülen bakış açıları ve uygulama perspektifleri betimlenmiştir. Türkiye'nin 46 İnşaat Mühendisliği bölümünde gerçekleştirilen eğitimlerin belli başlı sorunları ve ihtiyaçları meslektaşlara aktararak, eğitimin mesleki uygulamalara yansması ölçeğinin önemi vurgulanmıştır. Eğitim paneli çerçevesinde, davetli konuşması olarak Kongre'ye katılımı gerçekleşen Prof. İhsan Mungan, Türkiye'de ve Almanya'da İnşaat Mühendisliği Eğitiminin Dünü ve Bugünü, Gelecek İçin Öneriler konulu konuşmasını aktarmıştır. Ayrıca, Kongre çerçevesinde düzenlenen Öğrenci Makale Yarışması katılımcıları arasında makalesinde eğitim üzerine getirdiği görüşler doğrultusunda panele öğrenci temsilcisi olarak katılan Ali Doğan makale sunuşunu gerçekleştirmiştir.

17 Nisan tarihli program akışı kapsamında, Kongre Öğrenci yarışması, makale katılımları içerisinde birinci olarak seçilen Makale sahibi İsmet Atalay'a Kongre Yürütme Kurulu Başkanı Prof. Ayşen Ergin tarafından ödülü takdim edilmiş, elektronik sunu katılımları içerisinde sunu sahibi Kubilay Şengül'ün övgüye değer bulunduğu belirtilmiştir. Öğrenci yarışmasının yanısıra, İnşaat Mühendisliğinde Deneyim ve Gençliğin Buluşması kapsamında, mesleki birikim ve vizyonu temsilen Ali Terzibaşoğlu'na ve dinamik ve genç vizyonu temsilen Muhittin Tarhan'a Prof. Uğur Ersoy tarafından teşekkür belgeleri verilmiştir. Kuşakların ortak buluşma noktalarında birleştirilmesi çizgisinde Terzibaşoğlu'nun gençlere hitaben belirttiği heyecanını, Tarhan'ın önceki kuşaklara ve genç meslektaşlarına hitaben belirttiği coşkusu takip etmiştir. Kongre kapsamında, 16. Teknik Kongre kapsamında sunuşu yapılan, inşaat mühendisliğinin tarih boyunca geçirdiği dönemler ve bırakılan izleri aktaran ve Mustafa Atmaca tarafından hazırlanan sunuş yeni katkılarla zenginleştirilerek bir kez daha gerçekleştirilmiştir.

17 Nisan tarihli program akışı çerçevesinde, iki oturumdan oluşan Proje Sunumları gerçekleştirilmiştir. İnşaat sektörünün önde gelen firmalarında Kongre kapsamında yaptıkları proje sunuşları, meslektaşları mevcut uygulamalara dair bilgilendirme ve Türk İnşaat Mühendisliği'nin geldiği noktayı belirtme doğrultusunda başarılı geçtiği gözlenmiştir.

XVII. Teknik Kongre ve Sergisi, 17 Nisan 2004 tarihi program akışı kapsamında gerçekleşen kapanış oturumu ile son bulmuştur. Kongre Yürütme Kurulu adına Başkan Prof. Ayşen Ergin'in yaptığı konuşmayı takiben okunan XVII. Teknik Kongre ve Sergisi Yürütme Kurulu bildirgesi ile teşekkürler ve dilekler sunulmuştur.

3.2. İMO Öğrenci Üye Kurultayı

Kurultay Sekreteryaşının "TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası öğrenci üyeleri Türkiye'nin dört bir yanından gelerek üniversiteleri için öğretim üyeleri ve çalışanlarıyla birlikte söz, yetki ve karar sahibi olmak ve bilimsel, özerk ve demokratik üniversite özlemine sahip çıkma, öğrenciliğin sorunlarını tartışma, insanın en temel haklarından biri olan eğitim hakkının günbegün piyasanın kollarına terk edilmesine karşı durma, içinde yaşadığımız kapitalist toplumda, sömürünün, baskının ve eşitsizliğin yarattığı yıkımlara karşı örgütlenme, modern kapitalist toplumun bireyleri yalıtılmışlığının, örgütsüzleştiği ve yalnızlaştırmasının

sonucu olarak yabancılaşmanın getirdiği sorunlara yaşamın her alanında ve her hücresinde cevap vermek ve bu özelemlerini hayata geçirmek üzere Öğrenci Üye Kurultayında buluştular. “Söz, yetki ve karar süreçlerinde öğrencilerin de olduğu, özerk-demokratik-bilimsel üniversite için, birlikte tartışmak ve üretmek için” çağrısıyla Kurultayımıza katılan tüm değerli katılımcıları saygı ve sevgiyle selamladığı, Kurultayımızın demokratik bir ortamda geçmesi ve geleceğin Türkiye’sini kurmada bu Kurultayın da bir katkısı olması umuduyla hoş gelip, sefalar getirdiniz” sözleri ile açılışını yaptığı ve sırasıyla İMO Ankara Şube Başkanı Kemal Türkarlan, ODTÜ Mühendislik Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Mustafa Tokyay, İMO İstanbul Şube Başkanı Cemal Gökçe, İMO Başkanı Taner Yüzgeç ve TMMOB Başkanı Mehmet Soğancı’nın söz aldığı Öğrenci Üye Kurultayımız 23 Ekim 2004 tarihinde Ankara’da ODTÜ Kültür ve Kongre Merkezi Kemal Kurdaş salonunda gerçekleştirilmiştir. Kurultaya katılım Ankara’dan 100, Adana’dan 45, Antalya’dan 93, Balıkesir’den 74, Denizli’den 85, Diyarbakır’dan 43, Elazığ’dan 52, Erzurum’dan 41, Eskişehir’den 102, Gaziantep’ten 30, Hatay’dan 7, İstanbul’dan 69, İzmir’den 147, Kayseri’den 79, Kırıkkale’den 15, Kocaeli’nden 3, Konya’dan 11, Kütahya’dan 31, Manisa’dan 16, Samsun’dan 8, Sivas’tan 109, Şanlıurfa’dan 23, Zonguldak’tan 38 olmak üzere toplam 1221 Öğrenci üye; yine Ankara içi ve dışından 74 konuk ve 9 öğretim üyesi katılımcı ile birlikte toplamda 1300’ün üzerinde gerçekleşmiştir. Öğrenci Üye Kurultayı’nda şu kararlar alınmıştır.

Eğitim - Üniversite - Bilim Alanının Mevcut Birtakım Sorunları ve Taleplerimiz

- Ülkemizde yüz binlerce çocuk ve genç, eşit ve parasız eğitim hakkından yararlanamamaktadır.
- Eğitim programları hala ezbere dayalı, bilimsel içerikten uzak, baskıcı ve cins ayrımcı uygulamalarla doludur.
- Eğitim ortamlarında olması gereken çocuklar, yaşlarına ve bedensel durumlarına uygun olmayan işlerde çalıştırılmaktadır.
- Yoksulluk ve kirli savaşın yol açtığı göçlerle sokak çocuklarının sayısı hızla artıyor ve sokağın kötü etkilerine maruz bırakılıyor.
- Bütçeden eğitime aktarılan pay, miktar olarak artmış görünse de eskiden olduğu gibi yetersiz kalmaktadır.
- Mevcut öğretmen yetiştirme sistemi öğretmeni eğitim sürecinde “teknisyene dönüştürmekte, bireylerin öğrenme sürecine etkin katılımını sınırlandırmaktadır. Eğitim Fakülteleri’nin yetersiz kadro içinde öğretmen yetiştirme uygulaması, eğitimin niteliğini düşürmektedir. Eğitim Fakültelerinde mezun olan öğretmen adaylarının işsizlikle karşı karşıya kalması, nitelikli bir öğretmen yetiştirmeyi engellediği gibi, öğretmen adaylarının mesleğe yönelimini zayıflatmaktadır.
- Türkiye’de nitelikli ve sürekli bir öğretim üyesi yetiştirme sistemi kurulamamıştır.
- Özel ve paralı eğitim uygulamaları hızla yaygınlaştırılmaktadır.
- Eğitim hizmetini üreten eğitim emekçilerinin ekonomik, sosyal ve mesleki sorunları, her geçen gün daha da ağırlaşmaktadır.
- Ekonomik, demokratik hakları için sendikalarda örgütlenen eğitim emekçilerine yönelik baskılar son yıllarda daha da artmıştır.
- En temel insan haklarından olan eğitim, sağlık, sosyal güvenlik ve diğer hizmetlerin bir hak olmaktan çıkarılarak, devletin sosyal sorumluluklarının tasfiye edilmesi ve bu alanların piyasa süreçlerine açılarak bir kaç yüz şirketin sömürsüne terk edilmesi kabul edilemez. Bu amaçla başlatılan uygulamalar bir an önce durdurulmalıdır.

- Diğer insan haklarının da ön koşulu olan eğitim hakkı; sınıf, ırk, cinsiyet, dil, din ve politik görüş gibi ayrımlar yapılmadan herkese eşit koşullarda sağlanmalıdır.
- Eğitim hakkının bu çerçevede yaşam bulabilmesi için bütçeden eğitime ayrılan pay artırılmalı, her tür ve düzeyde eğitim parasız olmalı ve zorunlu eğitim süresi, 5 yaşından başlayarak 18 yaşına kadar olan dönemi kapsayacak şekilde yükseltilmelidir.
- Çocuk emeği sömürüsüne son verilmeli, çocukları sokağa iten nedenler ve yetersizlikten etkilenen bireylerin (engellilerin) eğitim hakkına erişmesinin önündeki engeller kaldırılmalıdır.
- Toplumun örgütlü kesimlerinin görüşleri doğrultusunda, evrensel ölçütlere uygun, yeni ve demokratik bir anayasa hazırlanmalıdır.
- Eğitimde; sorgulayan, düşünen, dayanışma duygusuna sahip, şiddet karşıtı, barışçıl tutumlu, insan haklarına saygılı, bilimsel kriterleri önemseyen, aydınlanmış bireylerin yetişmesi amaçlanmalı, eğitim ortamının çok kültürlülük temelinde kurgulanması konusunda ciddi adımlar atılmalıdır.
- Anadilde eğitim taleplerinin “bölünme” ve “azınlık” sorunu olarak nitelendirilmeden çoğulculuğun gerekleri olarak algılanıp insan hakları ve demokrasi kapsamında tanımlanmasını ve korunmasını sağlayacak çözüm yöntemleri geliştirilmelidir. Altına imza atılan uluslararası sözleşmelerdeki çekincelerin kaldırılarak, uygun düzenlemeler bir an önce hayata geçirilmelidir. Farklı etnik kimlikteki, yurtaşların evrensel, demokratik çağdaş değerler çerçevesinde haklarına saygı duyulmalıdır.
- Cinsiyetçi yaklaşımlar, erkek egemen kültürü ifade eden değerlendirme ve özellikler, eğitim-öğretim programlarından ayıklanmalıdır.
- Yurtaşların kendi kimlikleri ile kamusal hayata katılmalarının önündeki engeller kaldırılmalı, Anayasal vatandaşlık normlarının ve eğitimsel yaklaşımların bu ekseninde dikkate alınması sağlanmalıdır.
- Öğretmen yetiştirme sistemi yeniden düzenlenmeli, topluma ve insana karşı sorumlu, farklılıklara saygılı ve duyarlı öğretmen yetiştirilmesi hedeflenmelidir.
- YÖK, tüm kurumlarıyla kaldırılmalı, Üniversiteler Arası Kurul ve üniversiteler, özerk ve demokratik bir anlayış temelinde yeniden düzenlenmeli, üniversitenin bütün bileşenlerinin yönetim ve karar sürecine katılmaları güvenceye alınmalıdır.
- Nitelikli öğretim üyesi yetiştirme sistemi, akademik başarıyı esas alan bir iş ve yükselme güvencesine dayanmalıdır.
- Yurt dışında ve merkez üniversitelerde öğretim üyesi yetiştirme sistemi yeniden düzenlenmeli, ülkenin kendi kaynaklarını zenginleştirecek bir anlayış geliştirilmelidir.
- Üniversitelerde, bilimsel araştırmalara bütçeden ayrılan pay artırılmalıdır.
- Eğitim ve bilim emekçilerinin maaşları insanca yaşanabilecek düzeye çıkarılmalıdır.
- Eğitim emekçilerinin kazanılmış haklarına açıkça saldırı niteliğinde olan yeni personel rejiminde yer alan esnek çalışma, sözleşmeli personel, performans değerlendirme uygulamalarına son verilmelidir.
- Eğitim emekçilerinin düşüncelerinden, sendikal eylemlerinden ve demokratik taleplerinden dolayı karşılaştıkları her türlü ceza ve sürgün son bulmalıdır.
- Hükümetin siyasi kadrolaşma uygulamaları son bulmalı, tüm atamalarda yeterlilik ve objektif ölçüler dikkate alınmalıdır.

- Sendikal örgütlenmenin önündeki tüm kısıtlama ve yasal engeller kaldırılmalı, grevli toplu sözleşmeli sendika yasası en kısa zamanda çıkarılmalıdır.
- Toplumsal eşitsizliğin her çeşidini sürekli ve sistemli olarak üreten eğitim yapısı terk edilmelidir.
- Okulöncesi eğitim, eğitim hakkının bir parçası olarak devletçe, isteyen her ailenin çocuğuna ayrımsız ve parasız olarak sunulmalıdır.
- Örgün eğitim sistemindeki mevcut ayrımcı yapıyı tasfiye edilmeli, bütünlüklü ve çağdaş bir içerik ile eğitim hakkını en üst düzeyde herkese sağlamayı amaçlayan çok amaçlı okul modeli uygulama alanına konmalıdır.
- Eğitimde bütüncül, eşitlikçi ve herkes için nitelikli kamusal eğitim öngören yapılanmanın gerçekleştirilmesine paralel olarak, MEB örgütünün de; cinsiyetçi, mesleki-genel ayrımını yapan yapısını ortadan kaldırılmalı; eğitim hakkını temel alan, ayrımcılık içermeyen bir örgüt yapısına geçilmelidir.
- Bütün insanlığa ait, toplumla yaşamının vazgeçilmez koşulları olan değerlerin, yeni bir dünya biçimini savunanlara karşı yeniden yaratılması, demokratik, eşitlikçi ve özgür bir yaşam isteminde bulunan tüm insanların görevidir. Üniversitelerin en önemli bileşenlerinden biri olarak biz öğrencilere bu değerlerin yeniden yaratılmasında; eşitlikçi bir toplum modeli sunulmasında özgürlükçü bireyler olarak yetişmemizde, daha genel anlamıyla toplumun özgürleştirilmesinde büyük görevler düşmektedir.
- Eğitimde etik bir temelde özerk, başkalarına saygılı, toplumsal sorumluluk sahibi, adaletli, ayrımcı davranmayan ve emeğe saygılı bireyler yetiştirilebilmesi için çaba harcanmalıdır.
- Çocuk ve gençlerde çevre bilinci, örgün eğitim programları içinde bağımsız çevre dersleri aracılığıyla ve diğer derslerin içeriklerine yayılarak geliştirilmelidir.
- Derslerde kullanılacak kitapların evrensel anlamda insan haklarına uygunlukları gözden geçirilmeli; ders kitapları ayrımcı, dışlayıcı, farklılıkları yok sayıcı ve dinsel kavramları içeren özelliklerinden arındırılmalıdır.
- Demokratik kitle örgütleri ve yerel yönetimlerden alternatif medya araçlarının geliştirilmesinde sorumluluk alması talep edilmelidir.
- Üniversitenin üç temel bileşeni olan eğitim emekçileri, öğrenciler ve üniversite çalışanları , üniversite yönetimine örgütleri ve/veya öğrenci grupları aracılığıyla katılmalıdır.
- Okul ortamı, öğrencilerin yaparak ve yaşayarak demokratik tutum ve davranışları içselleştirecekleri öğrenme etkinlikleri ile katılımcı tarzda düzenlenmelidir.
- Topluma dönük eğitimin yerleştirilmesi doğrultusunda, sadece sanayi ile değil toplumsal yaşamla ve emekçi sınıflarla karşılıklı etkileşim sağlanmalıdır.
- Mühendislik öğrencilerine AR-GE çalışmaları üniversite öğretim görevlileri ve öğrencilerin direk katılımı ile topluma hizmet ve kamu yararını gözetmeye yönelik öğretim sağlanmalıdır. Üniversitelerde öğretim sistemi ithalinden vazgeçilerek ülke koşullarına uygun, ülke sorunlarına yönelik öğretim yapılmalıdır.
- Öğrenciler, kimin için ne üretildiğinin bilinciyle ürettiğine yabancılaşmayan insanlar olarak yetişmelerini sağlayacak öğretim programları çerçevesinde üretime katılmalıdır. Öğrenciye teorik teknik bilgiler yanında uygulamalı ve sosyal gelişmeye yönelik bir eğitim verilmelidir.
- Mühendislik ve mimarlıkla ilgili yüksek öğrenimin planlanmasında (yeni fakülte ve bölümlerinin açılması, eğitim programlarının oluşturulmasında) TMMOB'nin görüş, öneri ve onayı alınmalıdır.
- "Bozuk düzende sağlam çark olmayacağı" durumundan hareketle F tipleri cezaevi sürecinde 108 insanın hayatını kaybettiği bir ortamda eğitimde bilimsellik ve özgürlük talebi

eksik kalacağından ve bu anlamda hücre tipi, tecrit edilmiş, F tipi bir üniversite istemiyorumuz.

- Pratik uygulamalardaki eksikliğin giderilmesinin yolu, daha fazla pratiğe yönelik ders içerikleriyle değil, teorik bilgilerin pratik uygulamalarla örtüştürülebilmesi olmalıdır.
- İnşaat Mühendisleri Odası, üniversitelerdeki öğretim görevlilerinin eğitim dışında ticari faaliyette bulunmasının engellenmesine yönelik çalışma yürütmelidir.
- Mühendislik eğitiminin ayrılmaz bir parçası olan mühendislik etiğinin, ayrı bir ders olarak verilmesi “Mühendislik Etiği” kavramını belirsizleştirmektedir. İMO üniversitelerle birlikte bu konuda çalışma yürütmelidir.
- AB sürecinin ulusal programlarının bir sonucu olan özelleştirmelerin eğitim alanında da gösterdiği etkinin göz ardı edilmemesi gerekmektedir.
- Öğrencilerin yaptığı bir etkinliğin üniversiteler tarafından desteklenmemesi ve mali çıkarların ön plana çıkarılması hususunda gerekli tepkinin konulması gerekmektedir.
- Üniversite eğitime yönelik yapılan değişikliklerden olan ABET ve akreditasyon başlıklarında gerekli tartışma platformlarının oluşturulması ve bu tartışmaların net sonuçlar içermesi gerekmektedir.
- NATO gibi askeri amaçlarla bugün üniversitelerde yürütülen AR-GE çalışmalarının durdurulması yönünden Oda üyelerinin ve toplumun bilinçlendirilmesi gerekmektedir.
- Bundan sonraki İMO Öğrenci Üye Kurultayı gerçekleşmesi sürecinde önce şubeler bazında yerel kurultayların yapılması, ardından sonuçları ve talepleri ile İMO Öğrenci Üye Kurultayına taşınmasına yönelik çalışmalar yapılmalıdır.

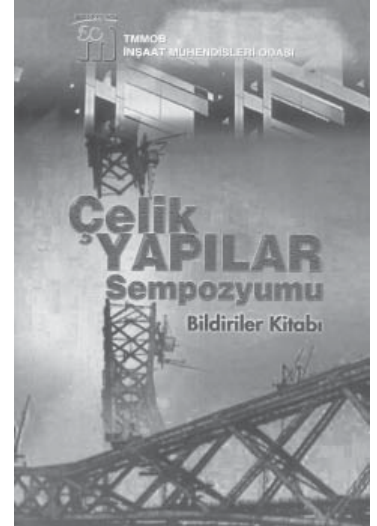
3.3. Çelik Yapılar Sempozyumu

Türkiye’de ilk defa yapılan Çelik Yapılar Sempozyumu, 21-22 Nisan Tarihleri arasında ODTÜ Kültür ve Kongre merkezi A salonunda gerçekleştirildi. İnşaat Mühendisleri Odası’nın görevlendirmesi ile İMO Ankara şubesinin sekreteryasını yürüttüğü etkinlik çelik yapılar konusunda çalışan Bilim Adamlarını ve Profesyonel Mühendisleri bir araya getirerek, çelik yapı uygulamalarının daha bilinçli ve kaliteli olmasını; uygulama alanının genişletilerek yapı sektöründe alternatif hale getirilmesinin yollarını saptamak ve gerekli stratejileri geliştirmek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Etkinlik İMO Başkanı Taner Yüzgeç ve İMO Ankara Şube Başkanı Kemal Türkarlan’ın konuşmalarıyla başlamıştır. İki gün boyunca 6 oturumda Türkiye’nin dört bir yanından gelen akademisyenler ve profesyonel mühendisler tarafından 23 bildiri sunulmuş, ayrıca düzenleme kurulunun belirlediği 7 çağrılı konuşmacı, çelik yapılar konusunda sempozyum katılımcılarına yapısal çelik genel kullanımı hakkında bilgiler vermişlerdir.

70 delege, 150’nin üstünde mühendis ve 50 civarında Öğrenci Üye’nin takip ettiği Sempozyumda, ilk gün sonunda kokteyl yapılmış; 2. günün son oturumunun ardından ise “Çelik Yapı Şartnameleri” başlıklı panel gerçekleştirilmiştir. Ali Terzibaşoğlu’nun yönettiği panele, Prof. Dr. Engin Keyder, Prof. Dr. Çetin Yılmaz, Prof. Dr. Erdoğan Uzgider, İsmail Salıcı ve Sezai Güvensoy konuşmacı olarak katılmışlardır. Panelin ardından yapılan törende ise Düzenleme Kurulu üyelerine, Bilim ve Danışma Kurulu üyelerine ve sponsor firmaların yetkililerine sempozyumun gerçekleşmesine verdikleri katkılardan dolayı teşekkür plaketi verilmiştir.

Sempozyumda şu konular ele alınmıştır, Düünden Bugüne Türkiye ve Dünya’da Çelik kullanımı / Çelik Yapı Şartnameleri / Malzeme Üretimi Teknolojisi ve Yenilikler / Yapısal Çelik kullanımında Bilgisayar Programları

3.4. 5. Ulusal Kıyı Mühendisliği Sempozyumu

TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası Ankara ve Muğla Şubeleri tarafından Bodrum'da 5-7 Mayıs 2005 tarihlerinde düzenlenmiş olan Ulusal Kıyı Mühendisliği 5. Sempozyumu ve Uluslararası Kıyı Mühendisliği VII Çalıştayı ortak toplantısı üniversite, kamu kuruluşları, yerel yönetimler, özel sektör ve gönüllü kuruluşlar gibi çeşitli kesimlerde kıyı mühendisliği ve yönetimi ile ilgili konularda çalışan ilgililerin bildirili ya da bildirisiz olarak bir araya gelmelerini sağlayarak İnşaat Mühendisliği mesleğinin bir dalı olan Kıyı Mühendisliği üzerinde kuramsal ve uygulama boyutunda yapılan çalışmalar ile bu alanda karşılaşılan sorunların ve çözümlerin tartışılması, başarı ile gerçekleşmiştir.

Sempozyum'a yerli katılım en üst düzeyde sağlanmıştır. Sempozyum kalitesini ve katılımcıların edinimlerini en üst düzeye çıkarmak amacıyla, uluslararası düzeyde tanınmış seçkin konuşmacıların özel ve güncel konularda sunuşlar yaparak katılımcıları doğrudan bilgilendirilmesini sağlamak üzere ilk gün Özel Oturumlar düzenlenmiştir. Yurt dışından gelen davetli konuşmacılar arasında Prof. Dr. Mutlu Sümer (Danimarka), Prof. Dr. Efim Pelinovsky (Fransa), Dr. Gegar Prasetya (Endonezya), Steen Lyykke (Danimarka) yer almıştır. Prof. Dr. Tuğrul Tankut, Prof. Dr. Ayşen Ergin, Prof. Dr. Şükrü Ersoy,

Prof. Dr. Attila Uluğ, Dr. Alb. Ahmet Türker, Prof. Dr. Yalçın Yüksel de özel oturumların diğer konuşmacıları olarak sunuşları ile katkı sağlamışlardır.

5. Ulusal Kıyı Mühendisliği Sempozyumu Sonuç Bildirgesi (1.6.2005)

Ülkemizde kıyı ve deniz yapılarının planlanması, tasarım, projelendirme, uygulama ve kontrol işlerinin doğru, düzenli ve sağlıklı biçimde yapılması için gerekli olan esasları ve yöntemleri doğru olarak bilen, toplum yararı ile çağdaş tekniklere, mesleki etik ilkelerine uygun, üstün nitelikli ve güvenilir mühendislik hizmetlerinin sunulmasını ve bu hizmetlerle ilgili yanlış uygulamaların önlenmesini sağlayacak Kıyı ve Liman Mühendisliği uzmanlığında yetişmiş İnşaat Mühendisleri, 8800 km uzunluğundaki kıyılarında her yıl milyarlarca dolar kıyı yatırımı yapan bu ülkenin temel bir ihtiyacıdır.

Ülkemizde kıyı mühendisliği mesleğinin gelişmesi ve topluma daha faydalı yapılar üretmesi amacıyla İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) öncülüğünde (Ankara, Samsun, Mersin, Çanakkale, Antalya, Muğla şubeleri ortaklığında olmak üzere) 5 ayrı kez Ulusal Kıyı Mühendisliği Sempozyumları düzenlenmiş, bu sempozyumlara öncelikle, kıyı yapıları inşaatlarında yetkili kamu kurumu, belediyeler, özel sektör, sivil toplum kuruluşları, şirket temsilcileri ve mühendisler, uzmanlar ve işletmeciler, üniversitelerden öğretim üyeleri, araştırmacılar ve öğrenciler, uygulama alanında mühendisler katılmış, çok değerli yüzlerce özgün çalışmalar sunulmuş, tartışılmış, katılımcılar arasında bilgi değişimleri ve işbirliği temelleri atılmıştır. Beş ayrı kez yapılan sempozyumlarda sunulan tebliğler ciltler içinde yine İnşaat Mühendisleri Odası tarafından yayımlanmıştır. Bu gelişmeler, ülkemizde kıyı mühendisliği mesleğinin doğru, düzenli ve sağlıklı biçimde yapılması ve hizmet sağlaması için sağlam bir altyapı oluştuğunun açık ispatıdır.

Ancak İMO tarafından sağlanan bu çok önemli altyapı, ülkemizdeki yasal boşluklar nedeniyle; ki ("Yetkin İnşaat Mühendisliği Uygulama Yönetmeliği" çalışmaları da bu boşlukların önlenmesi içindir), kıyılarımızda değil sade vatandaşlar, belediyeler ve devlet bile, milyarlarca doları bulan kıyı yapıları inşaatlarını, ekonomik olduğu gafleti ile, çok yerde, deniz işlerinden yeterli bilgi sahibi olmayan ucuz mühendislik hizmetleri ile üretmektedir. Toplum yararı ile çağdaş tekniklere ve mesleki etik ilkelerine uygun olmayan, üstün nitelikli ve güvenilir mühendislik hizmetlerini sunmayan ve bu hizmetlerle ilgili yanlış uygulamaların önlenmesini sağlayacak yerde, bu yanlışlıklara örnek olabilecek, kıyı koruma yapıları tasarım ve uygulamalarına ne yazık ki sıkça rastlanmaktadır. Bu yanlış uygulamalar için, Doğu Karadeniz kıyılarında, kıyı mühendisliği bilgi ve deneyimlerinden yararlanmadan tasarlanan ve uygulanan kıyı koruma yapıları çarpıcı örneklerdir.

Bu üzüntü veren yanlış uygulamaları sona erdirecek yetkili kurum Demiryolları, Limanlar ve Havameydanları İnşaatı Genel Müdürlüğü, 3348 sayılı yasanın 9. maddesi gereği “Kamu kurum ve kuruluşları, belediyeler, özel idareler, hakiki ve hükmi şahıslarca yaptırılacak demiryolları, limanlar, barınaklar ve bunlarla ilgili teçhizat ve tesislerin, kıyı koruma yapıları, kıyı yapı ve tesislerinin ve hava meydanlarının ve bunlarla ilgili tesislerin proje ve şartnamelerini incelemek ve onamak” ile görevlendirilmiş olmasına rağmen, yine devlet eliyle, bütün uyarılara rağmen devre dışı bırakılarak yukarıda bahsedilen yanlış uygulamalar adeta genişletilmiştir.

Bu acı ve olumsuz gelişmeler, Kıyı Mühendisliği yatırımlarının devlet tarafından düzen ve kontrolünü yürüten yatırımcı teknik kuruluş olan DLH Bölge Müdürlüklerinin, 3348 sayılı yasanın 10. maddesinde gösterilen görevleri arasında deniz ulaşımının ve yapılarının bile yer almadığı, işletmeciler ağırlıklı Kara Ulaştırması Bölge Müdürlükleriyle birleştirilmesi ile zirveye ulaşmış durumdadır. Böylece devlet, kıyı mühendisliği uygulamalarını gerçekleştiren ve denetleyen yetişmiş uzmanlarını görevden almış, ya da yetkilerini sınırlamış ve bu önemli görevlerin etkin biçimde yerine getirilmesini engellemiştir.

Ulaşım, gelişmenin temel ihtiyaçlarındandır. Deniz ulaşımı her zaman, her yerde en ekonomik ulaşım sistemi olarak yer almaktadır. Limanlar deniz ulaşımının yaşamsal önemli noktalarıdır. Özelleştirme uygulamaları kapsamında limanlarımızın işletme hakkının, çoğunluğu yabancılara ait olan şirketlere devredilmesine yol açılması, ulaşım sistemimizin yaşamsal önem taşıyan noktalarını ülkemiz denetim ve kontrolünden çıkarmaktadır.

Türkiye’de Kıyı Mühendisliği uygulamalarındaki olumsuz gidişin sonlanması için öncelikle yapılması gereken düzenleme ve uygulamalar şunlardır.

1. Türkiye’de kıyı mühendisliği konusunda uzmanlaşmış ya da uzmanlaşmak için gerekli deneyimlere sahip olma aşamasında olan başarılı mühendislerin, yetkin oldukları bu konuda özel unvan ile görev almaları, ülkemizde kıyı mühendisliği konusunda yaygın ve sağlıklı uygulamalara geçilmesi için zorunludur. Bunun gerçekleşmesi içinse, İnşaat Mühendisleri Odası tarafından hazırlıkları yürütülen Yetkin Mühendislik müessesesinin hayata geçirilmesi hızlandırılmalıdır. Bu konuda görev, İnşaat Mühendisleri Odası, Bayındırlık ve Ulaştırma Bakanlıklarına düşmektedir.

2. Türkiye’de Kıyı Mühendisliği planlama, projelendirme ve uygulama/denetim alanlarında sağlıklı politikalar oluşturulması için projelendirme ve uygulama safhaları için birlikteliği ve çağdaşlığı yakalamayı sağlayan ulusal standartların ve şartnamelerin oluşturulması zorunludur. Kıyı yapıları, limanlar, liman yapıları, deniz deşarjları gibi denize bitişik tüm yapılarda şartnameler, deniz ölçümleri, projelendirme ve uygulamalarında dünya standartları ve yapının bulunduğu bölge koşulları göz önüne alınarak hazırlanmalıdır. Bu amaca yönelik olarak, kıyı yapılarının tasarım, projelendirme, inşaat ve uygulamaları için kıyı mühendisliğine yardımcı olmak üzere sağlıklı bilgiler içeren “Kıyı Yapıları Projelendirme ve Uygulama Teknik Şartnamesi” en kısa zamanda kamu, özel sektör ve üniversiteler işbirliğinde hazırlanması ve hayata geçirilmesi zorunludur. Bu şartname içinde kıyı yapılarını etkileyen her türlü koşul ve özellikle doğal afet koşulları ayrıntılı olarak yer almalıdır. Gerekli şartnamelerin hazırlanması ve geliştirilmesi görevi DLH Genel Müdürlüğü öncülüğünde Üniversiteler ve Özel Sektör bünyesinde ilgili ve deneyimli kişi ve kuruluşlara düşmektedir.

3. Kıyı mühendisliği alanında görev yapan tüm kurumlar arasında hızlı ve yaygın iletişim ve işbirliğinin geliştirilmesi amaçlanmalı, bu amaca yönelik olarak Kıyı Mühendisliği bilgi birikimini taşıyan, ulusal “Kıyı Mühendisliği Veri Bankası” oluşturulmalıdır. Bu konuda öncelikli görev Üniversitelere düşmektedir.

4. Kıyılarımıza sahip çıkılması yolunda sivil toplum örgütlerinin eğitim yolu ile bilgilendirilmesi, kamu bilinci yaratılması temel ve sürekli ihtiyaçtır. Halkın, sivil toplum örgütlerinin seslerine kulak vermesi, değerlendirip katılması da ayrıca önemlidir ve gerçekleştirilmelidir. Bu konuda öncelikli görev, İnşaat Mühendisleri Odası, Üniversiteler ve Sivil Toplum Kuruluşlarıdır.
5. Üniversitelerdeki inşaat mühendisliği lisans programları içinde “Kıyı Mühendisliği” derslerinin zorunlu dersler arasında yer alması gereklidir. Türkiye’deki prestijli kıyı mühendisliği uygulamalarının üniversite eğitimi içinde de işlenmesi, üniversiteler ve toplum arasında yakın ilişkiler geliştirilmesi için önemli bir yoldur. Bu konuda görev Üniversitelerindir.
6. Kıyı mühendisliği konusunda Türkçe bilimsel bir yayın organı oluşturulmalıdır. Bu konuda TÜBİTAK, İnşaat Mühendisleri Odası, üniversitelerin Bilimsel yayın deneyimleri kullanılmalıdır.
7. Çok olumlu bulunan ve beklenenin çok üstünde bir katılım ve tartışma düzeyinde geçen 5inci Sempozyum ile atılan yeni ve anlamlı adımların sürekliliği için, bir sonraki sempozyuma kadar kısa kurs, panel ve konferans biçiminde meslek içi eğitimler yapılması yarar getirecektir. Bu konuda görev İnşaat Mühendisleri Odası ve Üniversitelerindir.
8. Yukarıda özetle sıralanan hedeflerin, gerektiğinde genişletilerek gerçekleştirilmesi, kıyılarla ilgili kamu, özel ve gönüllü kuruluşlar ve uluslararası kuruluşlarla işbirliği yapılması ve işbirliğinin genişletilmesi konusunda görev yapmak üzere, İnşaat Mühendisleri Odası koordinasyonunda, çeşitli konularda “Çalışma Grupları” oluşturulması benimsenmiştir. Bir sonraki sempozyuma kadar kısa kurs, panel ve konferans biçiminde meslek içi eğitimler yapılması çalışmaların sürekliliğini sağlayacaktır. Bu konuda görev İnşaat Mühendisleri Odası ve Üniversitelerindir.
9. Türkiye’de Kıyı Yapıları tasarım, uygulama ve kontrol işlerini sağlıklı biçimde yürütmek üzere Kıyı Mühendisliği bilgi ve deneyim Kıyı Mühendisliği eğitim, planlama, araştırma, proje, yatırım ve uygulamalar konularında üniversite, özel sektör ve kamu kuruluşları arasında birbiriyle çelişmeyen iş paylaşımı yapılmalıdır. DLH Bölge Müdürlükleri, kuruluş yasasında yer alan görevleri yerine getirecek biçimde en kısa zamanda yeniden teknik bakımdan donatılmalı ve idari bakımdan acilen eski statüsünden daha etkin duruma getirilmeli, yetkilerini daha da güçlü biçimde kullanması sağlanmalıdır. Bu konuda görev Yürütme Organınıdır.
10. Deniz yapıları proje ve inşaatları DLH Genel Müdürlüğü bilgi, deneyim, yetki ve sorumluluklarında deniz mühendisliğinde deneyim ve uzmanlığı ispatlanmış kuruluşlara ihale edilmesi, uygulamaların doğrudan uzman kuruluşlara yaptırılması, kontrol işlerinin de başka uzman kuruluşlarca yürütülmesi sağlanmalıdır. Özellikle Karadeniz kıyılarında ve başka kıyılarımızda, devletin kıyı inşaatları konusunda yetkisi olmayan kurum tarafından yapılan kıyı koruma yapıları kötü örneklerdir. Devlet bu kötü örnekleri ortadan kaldırmak üzere, kıyı yapılarının projelendirme ve uygulamalarının denetim işlerini en kısa zamanda DLH yetki ve sorumluluğuna vermelidir. Bu konuda görev Bayındırlık ve İskan ile Ulaştırma Bakanlıklarına düşmektedir.
11. Ülkemizdeki Kıyı Mühendisliği bilgi ve deneyim birikimi, sadece ülkemiz Kıyı Mühendisliği uygulamaları değil, uluslararası ölçekte her türlü proje ve uygulamayı en iyi biçimde başarı ile gerçekleştirecek güçtedir. Bu gerçek açıkça ortada iken, ülkemizdeki kıyı yapıları ve limanlarla ilgili olarak açılan Uluslararası mühendislik ve müşavirlik ihalelerinde, güçlü bilgi ve deneyim birikimi olan Türk mühendislik ve müşavirlik kuruluşlarının yüklenici olarak seçimine özen gösterilmelidir. Bu konuda görev Yürütme Organınıdır.
12. Kıyılarımızın koruma-kullanma dengesinin sağlanabilmesi için ulusal planlama politikasının oluşturulması ve bu kapsamda planlama yetkilerinin yeniden ele alınarak, kamu kuruluşları arasındaki yetki karmaşası sona erdirilmelidir. Koruma statüleri yönetimindeki çok başlılığın giderilmesi ile kıyılarımızın korunması ve kıyı yapılarının tasarımında önemli bir rol alınmış olacaktır. Bu konularda görev öncelikle Yasama ve sonra Yürütme organlarıdır.

3.5. 6. Ulaştırma Kongresi

İstanbul Şubemiz tarafından düzenlenen 6. Ulaştırma Kongresi 23-25 Mayıs 2005 tarihlerinde yapıldı. Başkanlığını Prof. Dr. Güngör Evren'in yaptığı 6. Ulaştırma Kongresi Düzenleme Kurulu Prof. Dr. Ergun Gedizlioğlu, Murat Akad, Rezan Bulut ve Sevil Karıncalı'dan oluştu.

Kongre Düzenleme Kurulu Başkanı Prof. Dr. Güngör Evren'in konuşmasıyla başlayan Kongre'de, TMMOB İkinci Başkanı Oğuz Gündoğdu, İMO İkinci Başkanı Ülkü Özer, İstanbul Şube Başkanı Cemal Gökçe, AKP Erzurum Milletvekili Prof. Dr. Mustafa Ilıcalı, İTÜ Rektörü Prof. Dr. Faruk Karadoğan, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş, KTMMOB Temsilcisi Salim Piyale, DSİ 14. Bölge Müdürü Cüneyt Gerek açılış konuşması yaptılar. 8 oturumda 25 bildiri sunuldu.

6. Ulaştırma Kongresi Sonuç Bildirgesi

- Artan otomobil kullanımının marjinal faydası giderek azalmaktadır. Birçok insan araçları nedeniyle daha çok kaynak, daha çok zaman harcamak istemiyor. Artık kentlerin otomobillere göre planlanmasından vazgeçilmeli, otomobilleri kentlere uydurmak gerekmektedir. Eğer otomobiller yerine alternatif toplu taşıma sistemleri geliştirilirse, otomobil kullanımının giderek azalacağı açıktır. Bu nedenle, kentlerin dağılırarak büyümesine yol açmayan kurumlara ve politikalara ihtiyaç vardır.
- Ulaşım problemi kentlerimiz için, özellikle İstanbul gibi büyük kentlerimiz için, temel bir sorun haline gelmiştir ve yaşam kalitemizi önemli ölçüde düşürmektedir. Ulaşım sorununda en önemli çözüm seçeneği olan toplu taşıma sistemlerine ilişkin klasik yaklaşımlar bu ağır baskıyı azaltamamaktadır. Karayolu taşımacılığını raylı sistemlere, deniz taşımacılığına ve lastik tekerlekli toplu taşıma araçları ile entegre edebilecek aktarmalı sistemlere ihtiyaç vardır.
- Ulaştırma kararları arazi kullanımının ayrılmaz bir parçasıdır. Bu kararlar eş güdümlü olmalıdır. Ancak, İstanbul Boğazı'nın köprülerle geçişine dayalı çözümler giderek daha çok sorun yaratmaktadır. Karayoluna ve rant yaratmaya dayalı İstanbul'a 3. köprü ve köprüler tuzağına yol açan projelerden vazgeçilmelidir.
- Ulaştırma politikaları, "Ulusal Ulaştırma Ana Planı" doğrultusunda, ülke yararı gözetilerek, sosyal ve ekonomik bir bütünlük içinde ele alınmalı, kitle taşımacılığı geliştirilerek, ülkemizin bütün deniz ve su yolları potansiyelinden öncelikle ve en yüksek oranda yararlanılmalıdır.

Petrol ve otomobil tekellerinin yükselen bir pazarı haline gelen ülkemiz, karayoluna ve motorlu karayolu araçlarına dayalı ana bir sistemden vazgeçmeli, ulaşımın karayolu, demiryolu, deniz yolu ve havayoluna dayalı entegre bir sistem olduğu gerçeği özenle dikkate alınmalıdır.

- İstanbul metrosu zaman kaybedilmeden bitirilmeli, yapımına başlanan tüp tünel projesi Avrupa'ya, Asya'ya bağlayacak hızlı tren projesinin de bir parçası olarak dikkate alınmalıdır.
- Ulaştırma konusu bir kamu hizmeti olarak ele alınmalı, çok küçük bir kesimin tüketim amaçlı kullanımından vazgeçilerek, Karayolları Genel Müdürlüğü zaman kaybedilmeden Ulaştırma Bakanlığı'na bağlanmalıdır.
- Ulaştırma projeleri bir "rant" projesi olarak ele alınmamalı, "Ulusal Ulaştırma Ana Planı" doğrultusunda, ülke yararı gözetilerek, bilimsel öngörülere bağlı, sosyal ve ekonomik bir bütünlük içinde yapılmasına özen gösterilmelidir.
- Otomobil sahibi olmakla, otomobil kullanımının birbirinden ayrılması gerekir. Artık İstanbul

gibi kentlerimizde yollar tıklandıkça yeni yollar, kavşaklar tıklandıkça katlı kavşaklar, köprü tıklandıkça yeni köprüler yaparak yolculuk süresini azaltmaya imkan yoktur. Kentin ulaşım sistemini sizin otomobil kullanmanızı özendirerek şekilde düzenlemek yerine, daha kısa süreli, daha ekonomik, daha konforlu ve daha güvenli toplu taşıma araçlarıyla yapılacak yolculuklar, ulaşımında kullanacağınız araç tercihinizi mutlaka değiştirir.

• Kısa dönemde; ağırlıklı olarak yeni yol açılması yerine, mevcut yolların toplu taşıma araçlarına imkan verecek şekilde düzenlenip kullanılmasına, toplu ulaşım sistem-

lerinin iyileştirilmesine ve modernize edilmesine öncelik verilmelidir.

- Kazaların artış nedeninde ana faktör olarak; bilgi, deneyim, kontrol ve dikkat eksikliği önemli olmakla birlikte; ulaşım alt yapılarının yetersizliği ve bozulmuş olmalarının payı çok fazladır. İnsanların ve sürücülerin uygun düzeylerde eğitilmelerine, denetimlerine ve güvenlik önlemlerine önem verilmelidir.

3.6. 3. İstanbul ve Deprem Sempozyumu

İstanbul Şubemiz tarafından bu yıl üçüncüsü düzenlenen İstanbul ve Deprem Sempozyumu, İTÜ Mustafa Kemal Amfisi'nde gerçekleşti.

Düzenleme Kurulu'nu İMO İstanbul Şube Cemal Gökçe, BÜ Kandilli Rasathanesi Arş. Enstitüsü'nden Prof. Dr. Atilla Ansal, İMO İstanbul Şube Sekreter üyesi Rezan Bulut, İMO İstanbul Şubesi'den Nusret Suna ve Sevil Karıncalı olduğu Sempozyum, Şube Başkanı Cemal Gökçe, İMO II. Başkanı Ülkü Özer, Deprem Konseyi Başkanı Prof. Dr. Haluk Eyidoğan, TMMOB II. Başkanı Oğuz Gündoğdu, İTÜ Rektörü Prof. Dr. Faruk Karadoğan ve Afetten Sorumlu İstanbul Vali Yardımcısı Adem Karahasanoğlu'nun açılış konuşmalarıyla başladı. Sempozyumda 6 oturumda 18 sunum yapıldı.

3. İstanbul ve Deprem Sempozyumu Sonuç Bildirisi

- Devleti yönetenlerin, depreme ve güvenli yapı üretimine ilişkin soruna bakışları hiç değişmiyor.
- Bütünsellikten uzak, parçacıl, bilimsel olmayan yöntemlerle depreme karşı önlem alınmasının olanağı yoktur.
- Deprem zararlarını azaltmak için öncelikle risk yönetimine önem verilmesini, depremden önce yapılacak çalışmaların, yani deprem riskini ve zararlarını azaltacak

deprem güvenli yapıların üretilmesi son derece önemlidir. Bu bağlamda “risk yönetiminin” yeterince kavranmadığını görüyoruz. Bir “sakinim planı” ve çalışması mutlaka yapılmalıdır.

- Bugüne kadar başta İstanbul olmak üzere, “kuvvetli yer hareketi kayıt edicilerinin” yeterince kurulmadığı, kurulanların da yeterince korunmadığı bilinmektedir. Bu eksikliğin mutlaka giderilmesi gerekir.
- Yapısal hasarlara etki eden yerel zemin koşullarının etkisini belirlemek üzere, mikro bölgeleme çalışmaları, başta İstanbul olmak üzere yapılmalı, depremlerde en az hasar göreceği yeni yerleşim alanları belirlenmelidir.
- Her türlü teknik denetimden yoksun kaçak yapılaşma, başıbozuk yapılaşmanın en önemli göstergesi olarak varlığını bugün de sürdürmektedir.
- Genel eğitim düzeyi ve mühendislik eğitim düzeyi ve çıkmazı, ülkemizde gittikçe artan kali-

teli teknik insan gücü ihtiyacını karşılamaktan giderek uzaklaşmaktadır. Özellikle mühendislik eğitimindeki kalite ve alt yapı mutlaka yeterli bir düzeyde olmalıdır.

- Endüstri tesislerimizin deprem riski yüksek olan yerlerde bulunduğu gerçeği dikkatle irdelenmeli, yapılacak olan Bölge Planları kapsamında yeni tesislerin başka yerlere kaydırılması sağlanmalıdır.
- Bugün İstanbul kentinin “Ana Planı” bulunmamaktadır. Buna karşın her türlü yapılaşma hızlı bir çerçevede sürmektedir. Yeni Nazım Planı günümüz koşulları da dikkate alınarak, yoğunluk azaltıcı çerçevede yapılmalı, su havzalarını ve orman alanlarını tahrip edecek yeni yerleşim alanlarına kayan yapılaşmalar mutlaka engellenmelidir.
- Özellikle İstanbul’ da yol genişlikleri standartlaştırılmalı, belirli genişliğe sahip olmayan yollara park yasağı getirilmelidir.
- Deprem sonrası gerekli hizmetlerin yeterince yapılabilmesi için ulaşım yolları, haberleşme merkezleri, itfaiye binaları, okullar, hastaneler öncelikle depreme dayanıklı hale getirilmeli, bu yapılar güçlendirilmelidir. Ayrıca, insanların toplu olarak çalıştığı fabrika ve işyerleri de mutlaka deprem güvenli olacak şekilde incelenmeli ve güçlendirilmelidir.
- Yürürlükte bulunan imar, afet, denetim ve zorunlu deprem sigortasıyla ilgili yasal düzenlemeler yeniden yapılmalı, meslek adamlarına yönelik mesleki sorumluluk sigortası sistemi mutlaka getirilmelidir.
- Kent bazında afet yönetiminde ortaya çıkan yetki kargaşası sona ermeli, kurumlar sahip oldukları yetki ve sorumluluklarını başka kurumlarla da paylaşmalıdırlar. Kurulacak olan “Afet Yönetimi Sistemi” risk azaltma çalışmalarını yönlendiren, sadece afet anı ve sonrasında değil afet öncesini planlayan bir yapıda olmalıdır.
- Bugüne kadar yapılmış olan çalışmaların birçoğu durumu belirlemeye sınırlı kalmıştır. Bugün gündeme getirilen kentsel dönüşüm kavramı, imar ve şehirleşme ölçeğinde planlı ve sürdürülebilir bir gelişmeye göre yeniden düzenlenmeli, yeni bir rant projesinin aracı olarak kullanılmamalıdır.
- Tarihi yarımada ve kentimizin birçok yerinde iki arabanın bir arada geçmesi artık imkansız hale gelmişken, İstanbul’a yeni alt yapı problemleri getirecek ve kent insanına yeni maliyetler yükleyecek “gökdelen” projelerinden kesinlikle vazgeçilmelidir.

3.7. 3. Yapı İşletmesi Kongresi

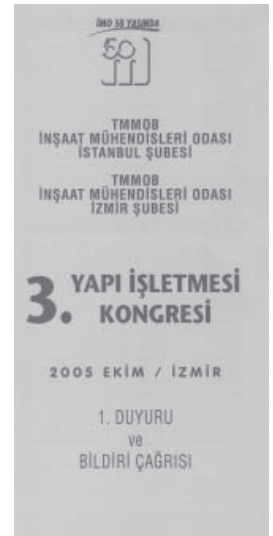
39. Dönem İnşaat Mühendisleri Odası Yönetim Kurulunun aldığı karar gereği İstanbul Şubesi ve İzmir Şubesi birlikteliğinde yapılması planlanan 3. Yapı İşletmesi Kongresi, 29-30 Eylül 2005 tarihinde, İzmir Sabancı Kültür Merkezinde yapılmıştır. Kongre sekreteryasını İstanbul Şubesi yürütmüştür.

Kongre boyunca yedi ayrı oturumda toplam 38 tebliğ sunulmuştur.

3. Yapı İşletmesi Kongresi Sonuç Toplantısı

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Ömer Z. Alku, Cemal Gökçe

3. Yapı İşletmesi Kongresi’nin 1. gününde alınan karar gereği gerek kongrenin adı ve periyodu, hangi kurum tarafından düzenlenmesi gerektiği konularında öneriler üretmek üzere kongrenin sonunda yapılması planlanan oturum, kongre tebliğlerinin sunulmasının ardından yapılmıştır. Bu oturuma özellikle öğretim üyelerinin katılması kongre düzenleme kurulu başkanı Yrd. Doç. Dr. Uğur Müngen tarafından önerilmiş ve oturumun herkese açık olduğu da özellikle belirtilmiştir.

Yapılan öneriler aşağıda sıralanmıştır:

- 1- Kongrenin 3 yılda bir yapılması uygun görülmüştür.
- 2- Kongre İnşaat Mühendisleri Odası organizasyonunda devam ettirilmelidir.
- 3- Kongre değişik kentlerde yapılmalıdır.
- 4- Kongrenin ismi “Yapı İşletmesi” Kongresi olmamalıdır. Bu konuda isim önerileri ve öneriler aşağıda belirtilmiştir:

U. Müngen: İnşaat Yönetimi

İnşaat Uygulama ve Yönetimi Mühendisliği

İnşaat İşletme Mühendisliği

M. Emin Öcal: İnşaat Projeleri Yönetimi

Rezzan Bulut: İnşaat Yönetimi

Doğan Sorguç: İnşaat İşletme Mühendisliği

Hüseyin Gencer: İnşaat İşletme Mühendisliği

3.8. Geoteknik Sempozyumu

TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası 39.Dönem çalışma programı kapsamında planlanarak TMMOB İMO Adana ve Ankara Şubelerinin ortak çalışmaları ile yürütülen Geoteknik Sempozyumu 26-27 Ekim 2005 tarihleri arasında Adana’da gerçekleştirilmiştir.

İnşaat Mühendisleri Odası olarak bu alanda ve isimde ilk olarak düzenlenen Sempozyumu amacı; Geoteknik Mühendisliği alanında çalışan araştırmacı, öğretim üyeleri ve uygulayıcı mühendisleri bir araya getirerek güncel bilgi ve deneyimlerin paylaşılmasını sağlamak, karşılıklı görüş iletişimini artırmak, yurtiçinde ve yurtdışında karşılaşılan geoteknik mühendisliği sorunları ve bunların çözüm yöntemlerini uygulama örnekleriyle birlikte tartışarak bilime ve araştırmaya katkıda bulunmak olmuştur.

Mevzuat ve Diğer Konular, Zemin İyileştirme, Zeminlerin Dinamik Davranışı, Zemin Mühendisliği, Temel Mühendisliği Çevre Geotekniği Başlıklı 6 oturumda toplam 28 bildirinin sunulduğu sempozyumda geoteknik alandaki gelişmeler ve mevcut durumun değişik boyutlarıyla ortaya koyularak tartışıldığı ve Başkanlığını TMMOB İMO Ankara Şube Başkanı Sayın kemal Türkarlan’ın Yönettiği ve ODTÜ’den Prof.Dr. Yener Özkan, Hacettepe Üniversitesi’nden Prof. Dr. Reşat

Ulusay, İstanbul Üniversitesi’nden Prof. Dr. Feyza Çinicioğlu, Gazi Üniversitesi’nden Öğretim Görevlisi Dipl-Ing Ünsal Soygür ve Boğaziçi Üniversitesi’nden Prof. Dr. Erol Güleri’in katılımlarıyla gerçekleştirilen panelde sempozyumun yapılmasının önemi vurgulanarak İMO çatısı altında bu sempozyumun iki yılda bir tekrarlanması gerektiği vurgusuyla tamamlanmıştır.

Türkiye’nin farklı bölgelerinden kamu ve özel sektörden 250’ye yakın meslektaşımızın etkin katılımı ile gerçekleştirilen sempozyumun bu alanda meslek disiplinleri arasındaki çalışma alanları arasındaki ilişkilerin önemi hakkında da gündem bulmuştur.

Sempozyumda şu konular ele alınmıştır:

Suya Doymun Olmayan Zeminlerin Mekaniği / Zemin Özellikleri ve Zemin Davranışı / Zemin İyileştirme Yöntemleri / Geoteknik Deprem Mühendisliği / Temeller, Derin Kazı ve Şevler, Heyelanlar / Çevre Geotekniği / Zemin Yönetmelik ve Yasal Konular / Geoteknik Mühendislik Eğitimi

3.9. 6. Ulusal Beton Kongresi

İstanbul Şubemizin “Yüksek Performanslı Betonlar” konulu Prof. Dr. Yaşar Atan anısına düzenlediği 6. Ulusal Beton Kongresi, 16-18 Kasım 2005’de İTÜ Süleyman Demirel Kültür Merkezi’nde yapıldı.

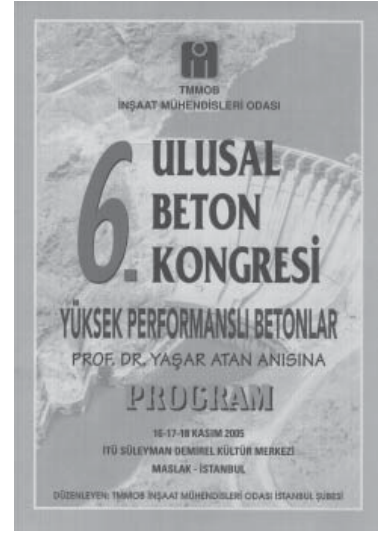
Düzenleme Kurulu Başkanlığını Prof. Dr. Hulusi Özkul yaptı. Kurulda yer alan Prof. Dr. Turan Özturan, Prof. Dr. Fevziye Aköz, Yrd. Doç. Dr. Hasan Yıldırım, Rezan Bulut, Nusret Suna ve Sevil Karıncalı’nın açılış konuşmalarından sonra TMMOB II. Başkanı Oğuz Gündoğ, AKP Erzurum Milletvekili Mustafa Ilıcalı, İTÜ Rektör Vekili Prof. Dr. Haluk Karadoğan’ın konuşmaları yer aldı. Kongrede 13 oturumda, 42 bildirim sunuldu.

Kongrede, Prof. Dr. Yaşar Atan’ı Anma Oturumu gerçekleştirilmesi ise ayrı bir anlam ifade etti. Oturum başkanlığını İTÜ İnşaat Fakültesi Yapı Malzemesi Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Mehmet Ali Taşdemir’in yaptığı anma oturumu, Prof. Dr. Yaşar Atan anısına bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Oturumda, 15 yıl birlikte çalışmış olduğu Prof. Dr. Süheyl Akman, eski rektörlerden yakın arkadaşı Prof. Dr. Nahit Kumbasar, uzun yıllar birlikte araştırma yaptığı Prof. Dr. Müfit Yorulmaz, yakın arkadaşlarından aynı zamanda sınıf arkadaşı yakın çev-

resindeki Prof. Dr. Günay Özmen, sınıf arkadaşı Prof. Dr. Fikret Keskinel ve Prof. Dr. Güngör Evren yer aldılar.

Oturumda, 1979 yılında kaybedilen Prof. Dr. Yaşar Atan’a ait fotoğrafların slayt gösterisi ve yaşamına ilişkin bir tanıtım yapıldı.

3.10. 4. Kentsel Altyapı Ulusal Sempozyumu

Eskişehir Şubemiz tarafından düzenlenen 4. Kentsel Altyapı Ulusal Sempozyumu, Anemon Otel’de gerçekleştirildi. 15-16 Aralık 2005 tarihlerinde yapılan sempozyumda, 4’ü özel toplam 12 oturumda pek çok kentsel konu ele alındı.

Sempozyumun açılışında İnşaat Mühendisleri Odası Eskişehir Şube Başkanı Erman Gölet’in konuşması yer aldı. Sempozyum, Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkan Vekili İsmet Erden, Eskişehir Odunpazarı Belediye Başkanı Burhan Sakallı, Eskişehir Tepebaşı Belediye Başkanı Tacettin Saroğlu’nun konuşmalarıyla devam etti.

İMO Genel Başkanı Taner Yüzgeç’in de katılarak bir oturum yönettiği sempozyumda; Katı Atık, Kent Yönetimleri, Su- Atık Su, Ulaşım gibi konular ele alındı. 12 oturumda 39 bildiri sunuldu ve bu bildiriler kitaplaştırıldı.

3.11. TMMOB Su Politikaları Kongresi

Sekreteryası Odamız tarafından yürütülen “Su Politikaları Kongresi” 21-23 Mart 2006 tarihlerinde Ankara’da TCK Genel Müdürlüğü Konferans Salonunda yapılacaktır.

Üç gün devam edecek olan kongre programı içinde, bildirilerin sunulacağı 8 oturum ile “Geçmişten Geleceğe Su Kaynakları Yönetimi”, “Su Hizmetleri ve Yerel Yönetimler” ve “Su ve Uluslararası Boyutu” konu başlıkları altında 3 de panel yapılması planlanmaktadır.

Amaç

Ülkemizde hızlı nüfus artışı ile artan gıda ihtiyacının karşılanması için tarımsal sulama ihtiyacının yanı sıra, sosyo-ekonomik kalkınma gereği hızlı kentleşme ve sanayileşmeye bağlı olarak, su teminine yönelik talepler yoğunlaşmaktadır.

Ülkemizdeki yerüstü ve yer altı suyu kaynakları ile ilgili ekonomik potansiyelin sürekli ve dengeli sürdürülebilir kalkınma prensipleri doğrultusunda çevresel etkiler dikkate alınarak geliştirilebilmesi, sosyo-ekonomik gelişmede de sürekliliğin sağlanması açısından önem taşımaktadır. Sürdürülebilir su yönetimi politikalarının uygulanabilmesi ise; doğru yasal ve kurumsal yapılar, kurumlar arasında koordinasyon, katılımcı yönetim, eğitim, araştırma-geliştirme ve uygun teknolojilerin seçimi ile doğrudan ilişkilidir.

Diğer taraftan Su Hizmetleri Yönetimi üzerine geliştirilen küresel politikalar sonucunda ulus ötesi su şirketlerinin sektördeki ağırlıkları ve politika belirleme güçleri giderek artmaktadır. Suyun ekonomik bir meta olduğu ve su yönetiminde kamu ağırlığının azalması ve piyasa mekanizmalarının daha etkin olması şeklindeki uluslararası politik yaklaşımlar ağırlık kazanmaktadır.

Bu süreçte, su yönetimi konusunda uluslararası politikaların ulusal çıkarlarımız ve toplumsal gerçeklerimiz ışığında değerlendirmeye alınarak tartışılmasına ihtiyaç vardır. Bunun yanı sıra, AB’ye giriş sürecinde Türkiye’deki yapısal düzenlemelerin su kaynakları yönetimi ve su hizmetleri yönetimi alanlarında ortaya çıkaracağı yeni kurumsal yapılar ve yönetim politikaları ülke ve toplum çıkarlarımız açısından ele alınarak incelenmelidir.

Özellikle Dicle ve Fırat Nehirleri başta olmak üzere sınır aşan sularımızın yönetimi üzerinde uluslararası ilginin yoğunlaştığı bir süreç yaşanmaktadır. Su kaynaklarımız üzerinde ulusal denetimimizin zayıflaması ve bu kaynakları geliştirmemizin kısıtlanması sonucunu doğurabilecek planlar ele alınarak incelenmelidir.

TMMOB Su Politikaları Kongresi, tüm bu konuların yasal, teknik, sosyo-ekonomik, teknopolitik ve hidropolitik açılardan ele alınarak çeşitli yönleri ile tartışılacağı bir platform yaratılması amacıyla yönelik olarak düzenlenmektedir.

Bu amaç ve ilkeler doğrultusunda bu kongrede ele alınacak konu başlıkları;

Su kaynakları geliştirme politikaları / Su hizmetleri yönetim politikaları / Ulusal ve uluslararası stratejiler (Sınır Aşan Sular, Küreselleşme, Özelleştirme Politikaları) olarak belirlenmiştir.

Yukarıdaki ana başlıklar çerçevesinde açılım sağlanacak konular ise,

AB Su Çerçeve Yönergesi, Planlama, Yatırım, İşletme, Yasal ve Yapısal Uygulamalar, Koordinasyon (Kurumlar arası eşgüdüm), Katılımcı Yönetim ve Uygulamalar, Yeni Finans Modelleri, Teknik Yaklaşımlar, Ekonomik Yaklaşımlar, Çevresel Etkiler, Sosyal ve Etik Boyutlar olacaktır.